

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 30.09.2004
KOM(2004) 620 končno

**POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU
EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

**o izvajanju Priporočila Sveta z dne 24. septembra 1998 o evropskem sodelovanju pri
zagotavljanju kakovosti v visokem šolstvu (98/561/ES)**

1. UVOD

Svet ministrov je 24. septembra 1998 sprejel Priporočilo o evropskem sodelovanju pri zagotavljanju kakovosti v visokem šolstvu¹. Priporočilo poziva države članice, da podprejo ali vzpostavijo sisteme zagotavljanja kakovosti ter spodbudijo visokošolske ustanove in pristojne organe k sodelovanju in izmenjavi izkušenj. Komisijo tudi poziva, da podpre takšno sodelovanje in poroča o uresničevanju ciljev Priporočila na evropski ravni in ravni držav članic.

Priporočilo Sveta iz leta 1998 je bilo v veliki meri rezultat evropskega pilotnega projekta, ki ga je Komisija organizirala v devetdesetih letih. Priporočilo je bilo temelj za ustanovitev mreže ENQA, Evropske mreže za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu, ter za njene vedno številčnejše člane.

K agendi za kakovost sta prispevala dva politična dogodka: bolonjski proces in lizbonska strategija. Pomen zagotavljanja kakovosti je bil nedavno poudarjen v skupnem vmesnem poročilu Sveta in Komisije o izvajanju podrobnega delovnega programa za uresničevanje ciljev sistemov izobraževanja in usposabljanja v Evropi², predloženem marca 2004. Strog in pregleden sistem zagotavljanja kakovosti je prav tako nujna sestavina „Evropskega okvira kvalifikacij“, za katerega so se zavezali ministri tako v okviru bolonjskega procesa kot lizbonske strategije.

To poročilo je sestavljeno iz dveh delov. Prvi del je: Vzpostavitev sistemov zagotavljanja kakovosti v državah članicah. Drugi del je: Sodelovanje na evropski in mednarodni ravni. Poročilo omenja tudi „berlinski mandat“, ki so ga ENQA odobrili ministri držav podpisnic bolonjskega procesa. Pregled agencij po državah se nahaja v Prilogi.

2. Prvi del: Vzpostavitev sistemov zagotavljanja kakovosti v državah članicah

Povzetek

Skoraj vse države članice in druge evropske države so vzpostavile ali nameravajo vzpostaviti sisteme zagotavljanja kakovosti. To vzpostavljanje je lahko različno dolgo in intenzivno, vendar se vse strinjajo, da je zagotavljanje kakovosti njihovih sistemov visokega šolstva nujno. Obstoječi sistemi delujejo v skladu z določbami iz Priporočila Sveta iz leta 1998.

2.1. Ustanovitev agencij

Priporočilo poziva države članice, da podprejo in, kjer je potrebno, vzpostavijo pregledne sisteme zagotavljanja kakovosti. Večina držav članic se je odzvala tako, da so ustanovile eno ali več agencij za zagotavljanje kakovosti, ki večja kakovost s pomočjo zunanjega ocenjevanja. Ustanove visokega šolstva so bile pozvane, naj ustanovijo svoje lastne notranje mehanizme za zagotavljanje kakovosti, da bi zagotovile temelj za zunanje ocenjevanje.

¹ Priporočilo Sveta z dne 24. septembra 1998 o evropskem sodelovanju pri zagotavljanju kakovosti v visokem šolstvu (98/561/ES) UL L 270 z dne 7.10.1998, str. 56. Glej Prilogo 1.

² „Izobraževanje&usposabljanje 2010“; uspeh lizbonske strategije je odvisen od nujnih reform. http://europa.eu.int/comm/education/policies/2010/doc/jir_council_final.pdf

Značilnosti nacionalnega sistema visokega šolstva vplivajo na lastništvo, obseg in osredotočenje agencij in njihovih dejavnosti. Zato obstaja več modelov. Nekaj držav je izbralo „model zvezde“ z eno osrednjo agencijo za akreditacijo, ki nadzira več drugih, bolj specializiranih agencij za ocenjevanje ali akreditacijo. Druge pa imajo eno samo agencijo za zagotavljanje kakovosti ali akreditacijo.

Priporočilo Sveta navaja, da bo „avtonomnost in/ali neodvisnost ustreznih struktur oziroma organa, odgovornega za zagotavljanje kakovosti (glede postopkov in metod), verjetno prispevala k učinkovitosti postopkov za zagotavljanje kakovosti in k sprejetju rezultatov“. Po drugi strani je splošno priznано, da bi agencije morale tesno sodelovati z akademskim svetom in upoštevati potrebe družbe, javnih in zasebnih sponzorjev, študentov, staršev in trga dela.

Poleg nacionalnih ali regionalnih agencij obstaja tudi veliko število strokovnih organizacij za akreditacijo (npr. za inženirje, zdravnike, računovodje). Obstajale so že pred Priporočilom Sveta, ki ne vpliva na njihov način delovanja. Vendar obstajajo podobnosti in medsebojno dopolnjevanje, ki jih je vredno raziskati. To velja tudi za mednarodne agencije za akreditacijo ali organe, kot so evropski EQUIS (študij podjetništva) ter ameriški agenciji AACSB (študij podjetništva) in ABET (inženirske akreditacije v ZDA in razvoj sistemov za akreditacijo v drugih državah).

2.2. Vrste ocenjevanja

Obstaja osem vrst ocenjevanja ali akreditacije: ocena predmeta, ocena programa, ocena ustanove, akreditacija programa, akreditacija ustanove, revizija ustanove (notranjih mehanizmov za zagotavljanje kakovosti), primerjalna analiza predmetov in programov. Najpogostejša ostaja ocena programa, takoj za njo pa je akreditacija programa, ki ji sledi revizija ustanove. Zanimanje za primerjalno analizo programov ali predmetov je novejše in raziskuje najboljše prakse na določenem področju. Obstaja jasna težnja k večji raznolikosti pri ocenjevanju in večina agencij redno uporablja več kot eno vrsto ocenjevanja.

2.3. Merila in metodologije

Svet je priporočil, naj sistemi za zagotavljanje kakovosti temeljijo na značilnostih, navedenih v Prilogi k Priporočilu. Na splošno agencije delujejo v skladu s temi značilnostmi, čeprav se njihova uporaba lahko razlikuje glede na nacionalni ali institucionalni okvir. Sledi kratka analiza njihovega izvajanja:

Merila

Priporočilo tesno poveže merila za zagotavljanje kakovosti s cilji, določenimi za vsako ustanovo glede na potrebe družbe in trga dela. Raziskava ENQA³ dokazuje, da poudarek ni več na ocenjevanju glede na cilje, ki jih ustanova določi, ampak na uporabi bolj objektivnih zunanjih meril in standardov pri ocenjevanju in akreditaciji dejavnosti. To so lahko standardi najnižjega praga, povprečni standardi ali bolj zahtevni višji standardi, katerih cilj je priznati odličnost.

³

Glej opombo 9.

Samoocena ustanov

Samooceno zahteva večina shem za ocenjevanje in akreditacijo. Samoocenjevalno skupino navadno sestavljajo uprava in pedagoški delavci. Študenti redko sodelujejo. Sodelovanje administrativnega osebja in študentov je različno.

Obisk strokovne skupine na kraju samem

Obisk na kraju samem je standardni del ocenjevalnega postopka. Obisk je sestavljen iz srečanj in intervjujev, pogost je tudi obisk prostorov, srečanje z višjim kadrom in proučitev dokumentarnih dokazil.

Sestava strokovne skupine

Vse agencije sodelujejo z zunanjimi strokovnjaki in pogosto so v strokovni odbor vključeni mednarodni strokovnjaki, zlasti v primeru, ko v sosednjih državah govorijo enak jezik. S strokovnjaki s področja zaposlovanja se sodeluje v manj kot pol primerih, s strokovnimi združenji, študenti in diplomanti pa še manj. Vključevanje tujcev v upravljalvske organe agencij je manj pogosto, vendar narašča.

Poročanje in spremljanje

Poročila so objavljena v večini primerov ocenjevanja in akreditacije, vendar ne vedno. Preden so poročila objavljena, se navadno posvetuje z ocenjenimi ustanovami. V treh četrтинah primerov so ustanove odgovorne za nadaljnje spremljanje priporočil; v polovici primerov so za to odgovorne skupaj z agencijami in vlado.

3. Drugi del: Evropsko in mednarodno sodelovanje

Povzetek:

večina držav je na različnih stopnjah vključena v dvostransko, večstransko, evropsko in globalno sodelovanje za zagotavljanje kakovosti in akreditacijo. Te nadnacionalne pobude imajo podobne cilje: določanje primerljivih meril in metodologij ter spodbujanje učinkovitega delovanja agencij za kakovost, da bi dosegli več preglednosti in nenazadnje vzajemno priznavanje sistemov za zagotavljanje kakovosti in ocenjevanje.

3.1. Dvostransko in regionalno sodelovanje

Vladi Belgije (Flandrija) in Nizozemske sta se odločili, da bosta svoje ukrepe za zagotavljanje kakovosti združili v skupen sistem za akreditacijo. Agencije za zagotavljanje kakovosti in organi visokega šolstva iz dvanajstih držav⁴ so se odločili, da bodo sodelovali v „Skupni pobudi za kakovost“, neformalni mreži, kjer poteka sodelovanje glede zagotavljanja kakovosti in akreditacije dodiplomskih in magistrskih programov v Evropi. 13 agencij iz osmih držav⁵ se je odločilo, da bo

⁴ Avstrija, Belgija (Flandrija), [Danska](#) Nemčija, Irska, [Italija](#), Nizozemska, Norveška, [Španija](#), Švedska, Švica, Združeno kraljestvo.

⁵ Avstrija, Belgija (Flandrija), Nemčija, Irska, Nizozemska, Norveška, Španija, Švica.

ustanovilo Evropski konzorcij za akreditacijo (ECA), ki se bo osredotočil na akreditacijski vidik postopka zagotavljanja kakovosti in naj bi do leta 2007 dosegel vzajemno priznavanje njihovih sistemov za zagotavljanje kakovosti in ocenjevanje. Mreža srednje- in vzhodnoevropskih agencij za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu (mreža CCE) ima 18 agencij članic⁶, agencije za zagotavljanje kakovosti iz petih nordijskih držav⁷ pa so se leta 2003 odločile, da bodo dokončno utrdile svoje sodelovanje v Nordijski mreži za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu. Vse agencije, vključene v zgoraj navedena združenja, so članice širše Evropske mreže za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu (ENQA).

3.2. Evropska mreža za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu (ENQA)

Neposreden učinek Priporočila Sveta iz leta 1998 je bila ustanovitev ENQA, zato se lahko šteje za najbolj oprijemljiv rezultat na evropski ravni ter je začetna točka in ključni akter za prihodnji razvoj. Generalna skupščina ENQA iz junija 2004 se je odločila, da bo članstvo v ENQA razširila na agencije iz vseh 40 držav podpisnic bolonjskega procesa in da bo uvedla reforme, potrebne za izpolnjevanje njenih prihodnjih nalog: to sta zagotavljanje storitev svojim članicam in delovanje za vzajemno priznavanje sistemov za zagotavljanje kakovosti v Evropi.

ENQA je začela tesno sodelovati z mrežama ocenjevalcev kvalifikacij ENIC (Evropska mreža informacijskih centrov) in NARIC (Mreža nacionalnih informacijskih centrov za akademsko priznavanje), da bi ugotovila, kako lahko boljši podatki o kakovosti pospešijo priznanje diplom in študijskih obdobij, zlasti pri nadnacionalnem izobraževanju. ENQA namerava prek svojih članic olajšati nadnacionalno ocenjevanje, zlasti nadnacionalno ocenjevanje skupnih in dvojnih diplom.

3.3. Mreže v visokem šolstvu

Priporočilo Sveta poziva k podpori ustanovam visokega šolstva, ki želijo sodelovati na področju zagotavljanja kakovosti na nadnacionalni osnovi. Na podlagi Priporočila in vzajemnega pritiska v okviru bolonjskega procesa so bile glede tega sprejete številne pobude ali pa so ponovno postale aktualne.

Evropsko združenje univerz (EUA) upravlja nadnacionalni program ocenjevanja ustanov, katerega cilj je pomagati svojim članicam, da zagotovijo, da ustanova kot celota prevzame odgovornost za trajno zagotavljanje in večanje kakovosti. EUA prav tako sodeluje pri projektu „Kakovostna kultura“, ki ga podpira Komisija, kjer si skupine univerz vzajemno pomagajo pri uvajanju notranjih mehanizmov za nadzor kakovosti, izboljšujejo ravni svojih kakovosti in se bolje pripravijo na zunanje ocenjevanje.

Mednarodna mreža agencij za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu INQAAHE na globalni ravni sestavlja vodič dobre prakse za agencije, Mednarodno združenje

⁶ Iz Avstrije, Bolgarije, Češke, Hrvaške, Estonije, Nemčije (Bavarske), Madžarske, Latvije, Litve, Makedonije, Poljske, Romunije, Rusije, Slovaške in Slovenije.

⁷ Danska, Finska, Islandija, Norveška in Švedska.

predsednikov univerz IAUP pa proučuje primernost „svetovnega registra kakovosti“ za agencije za zagotavljanje kakovosti.

3.4. Svet Evrope

V skladu s Konvencijo Sveta Evrope/UNESCA o priznavanju visokošolskih kvalifikacij v evropski regiji⁸ vsaka država prizna kvalifikacije kot podobne ustreznim kvalifikacijam v svojem lastnem sistemu, razen če obstajajo bistvene razlike med njenimi lastnimi kvalifikacijami in kvalifikacijami, ki jih je treba priznati. Ena od teh bistvenih razlik je lahko kakovost poučevanja in učenja. Zato je pomembno nedavno tesno sodelovanje med strokovnjaki za zagotavljanje kakovosti (mreža ENQA) in strokovnjaki za oceno kvalifikacij (mreža NARIC EU in partnerska mreža ENIC Sveta Evrope ter UNESCO-CEPES).

3.5. OECD in UNESCO

OECD in UNESCO sodelujeta pri oblikovanju nezavezujočih smernic za zaščito potrošnikov v čezmejnem visokem šolstvu z močnim poudarkom na zagotavljanju kakovosti. UNESCO je ustanovil globalni forum za zagotavljanje kakovosti, akreditacijo in priznavanje, ki temelji na obstoječih regionalnih mrežah in konvencijah za priznavanje diplom. V Evropi UNESCO-CEPES izvaja projekt tako, da zbira kazalnike za visoko šolstvo, ki bi se lahko uporabljali pri zagotavljanju kakovosti in ocenjevanju.

4. Berlinski mandat

19. septembra 2003 so se ministri za visoko šolstvo 40 držav podpisnic bolonjskega procesa zbrali v Berlinu in sprejeli komunike, v katerem so pozvali ENQA, naj „preko njenih članic in v sodelovanju z EUA, EURASHE in ESIB pripravi dogovorjeni niz standardov, postopkov in usmeritev za zagotavljanje kakovosti, da razišče načine za vzpostavitev ustreznega sistema vzajemnega pregledovanja za agencije ali organe za zagotavljanje kakovosti in/ali akreditacijo, ter da o tem leta 2005 poroča ministrom preko Skupine za spremljanje bolonjskega procesa.“

Delovni skupini, ki ju je organizirala ENQA, proučujeta različne elemente mandata. Ena delovna skupina je za standarde, postopke in smernice, druga pa za vzpostavitev ustreznega sistema vzajemnega pregleda. Strokovnjaki izhajajo iz obstoječih študij in izkušenj ENQA in njenih članov, organiziranih v regionalne (severna in vzhodna Evropa) in specializirane mreže (Evropski konzorcij za akreditacijo). Proučujejo ocene ustanov EUA, pristop, ki temelji na pristojnosti projekta Tuning⁹, ter delo posebnih strokovnih agencij za akreditacijo. Upoštevale se bodo tudi izkušnje iz drugih delov sveta, zlasti Združenih držav.

ENQA poroča prek Skupine za spremljanje bolonjskega procesa in bo predstavila predzadnje poročilo pred začetkom leta 2005, in sicer pred ministrskim srečanjem v mestu Bergnu maja 2005.

⁸ <http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/QueVoulezVous.asp?NT=165&CM=8&DF=10/02/04&CL=ENG>

⁹ Univerza Deusto, Bilbao, Španija (www.relint.deusto.es/TuningProject/index.htm) ali Univerza Groningen, Nizozemska (www.let.rug.nl/TuningProject/index.htm)

5. Sklepne ugotovitve

Izvedba Priporočila sveta iz leta 1998 je bila zelo uspešna, saj je večina držav dejansko vzpostavila sistem za zagotavljanje kakovosti, evropsko sodelovanje na področju kakovosti pa je bilo intenzivno. Osrednja pozornost, namenjena vprašanju kakovosti v bolonjskem procesu in lizbonski strategiji, je spodbudila delo na področju zagotavljanja kakovosti, ki je bilo priznано kot bistvena sestavina nastajajočega „evropskega okvira kvalifikacij“.

Pomembna prizadevanja so potekala na dvostranski in regionalni ravni, da bi se vzpostavilo vzdušje zaupanja, ki bi olajšalo vzajemno priznavanje sistemov za zagotavljanje kakovosti in ocenjevanje. Mandat, ki ga je ENQA dobila v Berlinu, bi lahko imel pozitivne učinke tudi na širši evropski ravni.

Sedaj je treba odločno ukrepati, da bi dosegli dejansko vzajemno priznavanje sistemov za zagotavljanje kakovosti in akreditacijo ter ocenjevanje ter omogočili, da zagotavljanje kakovosti učinkovito prispeva k našemu skupnemu cilju, da evropsko visoko šolstvo postane „svetovna referenca za kakovost“. Napredek je na tem pomembnem področju mogoč in nujno potreben.

Priloge

1. Berlinski komunike, Povzetek o zagotavljanju kakovosti
2. Obstoječe agencije za zagotavljanje kakovosti visokega šolstva, razporejene po državah

„Vzpostavljane Evropskega visokošolskega prostora“

Sporočilo konference ministrov, pristojnih za visoko šolstvo

v Berlinu, 19. septembra 2003

=Povzetek o zagotavljanju kakovosti=

„Potrjuje se, da je kakovost visokega šolstva v samem jedru vzpostavljanja Evropskega visokošolskega prostora. Ministri se obvezujejo, da bodo podpirali nadaljnji razvoj zagotavljanja kakovosti na institucionalni, nacionalni in evropski ravni. Poudarjajo potrebo po razvoju vzajemno sprejemljivih kriterijev in metodologij za zagotavljanje kakovosti.

Poudarjajo tudi, da skladno z načelom institucionalne avtonomije osnovna odgovornost za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu pripada vsaki posamezni ustanovi, to pa zagotavlja podlago za resnično odgovornost akademskega sistema znotraj nacionalnega ogrodja kakovosti.

Zato se strinjajo, da naj nacionalni sistemi za zagotavljanje kakovosti do leta 2005 vsebujejo:

- Opredelitev pristojnosti vpletenih teles in institucij.
- Evaluacijo programov ali ustanov, vključno z notranjo oceno, zunanjim pregledom, sodelovanjem študentov in objavo rezultatov.
- Sistem akreditiranja, certificiranja ali druge primerljive postopke.
- Mednarodno udeležnost, sodelovanje in mreženje.

Na evropski ravni se ministri obračajo na ENQA, naj prek svojih članic v sodelovanju z EUA, EURASHE in ESIB pripravi dogovorjeni niz standardov, postopkov in smernic za zagotavljanje kakovosti, da poišče načine za vzpostavitev ustreznega sistema vzajemnega pregledovanja za agencije ali organe za zagotavljanje kakovosti in/ali akreditacijo, ter da o tem leta 2005 poročajo ministrom preko Skupine za spremljanje bolonjskega procesa.“

Priloga 2

Agencije za zagotavljanje kakovosti visokega šolstva, razporejene po državah

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Albania	Accreditation Agency of Higher Education, Accreditation Council	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Austria	Fachhochschulrat – www.fhr.ac.at	National, non-university sector	Institutional and programme evaluation, programme accreditation
Austria	Österreichischer Akkreditierungsrat – www.akkreditierungsrat.at	National, private universities	Institutional accreditation, programme accreditation
Belgium (Flanders)	Flemish Inter-university Council – www.vlir.be	Regional, university sector	Programme evaluation
Belgium (Flanders)	Council of Flemish Institutes for Higher Education – www.vlhora.be	Regional, non-university sector	Programme evaluation
Belgium	Conseil des Recteurs (CRef)	University sector	Programme evaluation
Bulgaria	National Evaluation and Accreditation Agency at the Council of Ministers – http://www.neaa.government.bg	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Croatia	National Council for Higher Education	National, university and non-university sectors	Programme evaluation in function of accreditation by ministry
Cyprus	Council of Educational Evaluation – sekap@cytanet.com.cy	National, non-university sector	Programme evaluation, programme accreditation
Czech Republic	Accreditation Commission – www.msmt.cz/DOMEK/default.asp?CAI=2856	National, university and non-university sectors	Programme accreditation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Denmark	Danish Evaluation Institute – www.eva.dk	National, university and non-university sectors	Programme evaluation and accreditation, institutional evaluation
Estonia	Estonian Higher Education Accreditation Centre – www.ekak.archimedes.ee	National, university and non-university sectors	Programme accreditation
Finland	Finnish Higher Education Evaluation Council – www.finheec.fi	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation
France	Comité National d'Évaluation – www.cne-evaluation.fr	National, university sector	Institutional evaluation
France	Inspection générale de l'administration de l'éducation nationale et de la recherche (IGAENR) – www.education.gouv.fr	National, university and non-university	Institutional evaluation
Germany	Akkreditierungsrat – www.akkreditierungsrat.de	National, university and non-university sectors	Meta-accreditation
Germany	Zentrale Evaluations- und Akkreditierungsagentur (ZevA) – www.zeva.uni-hannover.de	Regional, university and non-university sectors	Programme accreditation
Germany	Akkreditierungs-, Zertifizierungs- und Qualitätssicherungs-Institut (ACQUIN) - www.acquin.org	Regional, university and non-university sectors	Programme accreditation
Germany	Agentur für Qualitätssicherung durch Akkreditierung von Studiengängen (AQAS) – www.aqas.de	Regional, university and non-university sectors	Programme accreditation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Germany	Akkreditierungsagentur für Studiengänge der Ingenieurwissenschaften, der Informatik, der Naturwissenschaften und der Mathematik (ASIIN) – www.asiin.de	Regional, university and non-university sectors, subject-specific	Programme accreditation
Germany	Akkreditierungsagentur für Studiengänge im Bereich Heilpädagogik, Pflege, Gesundheit und Soziale Arbeit (AHPGS) – www.ahpgs.de	Regional, university and non-university sectors, subject-specific	Programme accreditation
Germany	Stiftung Evaluationsagentur Baden-Württemberg (EVALAG) – www.evalag.de	Regional, university and non-university sectors	Programme evaluation
Germany	Foundation for International Business Administration Accreditation – www.fibaa.de	Regional, university and non-university sectors, subject-specific	Programme accreditation
Hungary	Hungarian Accreditation Committee (HAC) – www.mab.hu	National, university and non-university sectors	Programme and institutional accreditation
Iceland	Division of Evaluation and Supervision – http://mrn.stjr.is	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation
Ireland	Higher Education and Training Awards Council (HETAC) www.hetac.ie	National, non-university sector	Programme and institutional evaluation and accreditation
Ireland	Higher Education Authority – www.heai.ie	National, university sector	Institutional evaluation, meta-evaluation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Ireland	National Qualification Authority of Ireland – www.nqai.ie	National, non-university sector	Institutional evaluation
Italy	National Committee for the Evaluation of the University System – www.vsu.it	National, university sector	Programme and institutional evaluation, institutional accreditation
Latvia	Higher Education Quality Evaluation Centre - www.aiknc.lv	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Lithuania	Lithuanian Centre for Quality Assessment in Higher Education – www.skvc.lt	National, university and non-university sectors	Programme evaluation and accreditation
Macedonia	Ministry of Education and Science, Accreditation Board	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Netherlands	Inspectorate of Higher Education – www.owinsp.nl	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation, meta-evaluation
Netherlands	Netherlands Quality Agency – www.hbo-raad.nl	National, non-university sector	Programme evaluation
Netherlands	Netherlands Accreditation Organisation – www.nao-ho.nl	National, university and non-university sectors	Programme accreditation
Netherlands	Quality Assurance Netherlands Universities (QANU) – www.qanu.nl	National, university sector	Programme evaluation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Norway	Norwegian Agency for Quality Assurance in Education (NOKUT) – www.nokut.no	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Poland	National General Accreditation Commission – www.men.waw.pl	National, university and non-university sectors	Programme and institutional accreditation
Poland	University Accreditation Commission – http://main.amu.edu.pl/~ects/uka/uka.html	National, university sector	Programme accreditation
Poland	Association of Management Education Forum – www.semforum.org.pl	National, private university and non-university sectors, subject-specific	Programme evaluation and accreditation
Portugal	National Council for Evaluation of Higher Education (CNAVES) – www.cnaves.pt	National, university and non-university sectors	Institutional evaluation
Romania	National Council for Academic Assessment and Accreditation – www.cneaa.ro	National, university and non-university sectors	Programme and institutional accreditation
Slovakia	Accreditation Commission – www.akredkom.sk	National, university and non-university sectors	Programme and institutional accreditation
Slovenia	Council for Higher Education	National, university and non-university sectors	Institutional accreditation
Slovenia	Higher Education Quality Assessment Commission (HEQAC)	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Spain	National Agency for Quality Assessment and Accreditation (ANECA) – www.aneca.es	National, university sector	Programme and institutional evaluation and accreditation
Spain	Agency for Quality Assurance in the Catalan University System – www.agenqua.org	Regional, university sector	Programme and institutional evaluation
Sweden	National Agency for Higher Education – www.hsv.se	National, university sector	Programme and institutional evaluation and accreditation
Switzerland	Centre for Accreditation and Quality Assurance of the Swiss Universities (OAQ) – www.oaq.ch	National, university sector	Programme and institutional accreditation
United Kingdom	Quality Assurance Agency for Higher Education (QAA) – www.qaa.ac.uk	National, university and non university sectors	Programme and institutional evaluation
	European University Association (EUA) – www.eua.be/eua/	University sector	Institutional evaluation